

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Václav VLČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

Brno, 20. 3. 2024
sp. zn. Zin 111/2023

E. B.
XY,
XY
XY@XY

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Vážená paní B.,

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 24. 8. 2024 Vaši žádost o poskytnutí informace, sp. zn. vide supra (dále jen „projednávaná žádost“), v následujícím znění:

„Tímto žádáme dle zák. č. 106/1999 Sb. o poskytnutí informací, a to o sdělení všech spisových značek, které vede ČR – Nejvyšší soud od r. 2011 vč. dosud ve věci nemovitého majetku, a to par. č. 1337/27+1337/35 k. ú. XY (XY), tedy i těch, které jsou vydávány za ukončené, odškrtnuté, pravomocné ..., a to vč. toho, o čem bylo a kým v každém řízení rozhodováno. Žádám o vyřízení naší žádosti písemně v zákonné lhůtě.“

Povinný subjekt původně projednávanou žádost rozhodnutím ze dne 6. 9. 2023 odmítl na základě § 11b informačního zákona. K odvolání žadatelky pro Nejvyšší soud nadřízený orgán ve věcech informačního zákona, Úřad pro ochranu osobních údajů, rozhodnutím ze dne 26. 2. 2024, č. j. UOOU-04291/23-3, rozhodnutí povinného subjektu zrušil a vrátil věc k novému projednání.

Na základě prezentovaného závazného právního názoru odvolacího orgánu povinný subjekt k projednávané žádosti sděluje, že při vyhledávání výrazů „par. č. 1337/27“, respektive při samostatném vyhledávání číselných označení „1337/27“ a „1337/35“, nebyly za využití (interních) elektronických nástrojů Nejvyššího soudu pro vyhledávání ve vydaných rozhodnutí Nejvyššího soudu od roku 2000 nalezeny žádné výsledky.

Povinný subjekt důrazně upozorňuje, že může elektronicky vyhledávat pouze **v rozhodnutích Nejvyššího soudu** vydaných po roce 2000, nikoli v jakýchkoli dalších dokumentech ze soudního spisu (včetně rozhodnutí soudů nižších stupňů), případně ve starších rozhodnutích Nejvyššího soudu, která vůbec nejsou dostupná v elektronické podobě. Uvedené nástroje vyhledávání tak z povahy věci není možné využít u dosud neskončených dovolacích řízení.

V tomto kontextu je nutné předeslat, že Nejvyšší soud, jehož úkolem je sjednocování rozhodovací činnosti soudů co do řešených právních otázek, zpravidla nezasahuje do skutkových otázek. V textech rozhodnutí tak vůbec nemusejí být uvedeny konkrétní skutkové okolnosti (např. označení nemovitosti, případně může být v rekapitulaci případu využito paušální označení typu „předmětné nemovitosti“). V rozhodnutí Nejvyššího soudu je prvotně řešena otázka přípustnosti dovolání, následně pak dovoláním otevřených právních otázek. Zvláště v případě (často spíše kratších) usneseníh o odmítnutí dovolání pro nepřípustnost pak zpravidla není důvod pro rekapitulaci okolností daného případu, spíše jsou řešeny otázky (ne)přípustnosti podaného dovolání.

Povinný subjekt současně dospěl k závěru, že není adekvátním řešením přistoupit k (byť jen částečnému) odmítnutí projednávané žádosti, jelikož je toho názoru, že žádosti o informace bylo v celém rozsahu vyhověno „provedením úkonu“ – zadáním konkrétních údajů (stanovených projednávanou žádostí) do interních nástrojů pro vyhledávání ve vydaných rozhodnutích a sdělení výsledků vyhledávání k projednávané žádosti.

Povinný subjekt závěrem vysvětluje, že původně přistoupil k odmítnutí žádosti o informace právě z výše popisovaných důvodů – tedy celkové nespolehlivosti požadovaného způsobu vyhledávání, které lze hodnotit jako značně nepřesné či nespolehlivé. Jelikož povinný subjekt dlouhodobě zastává názor, že má poskytovat pouze úplné, ověřené a pravdivé informace, nikoli „informace“ na úrovni spekulací. Vydaným rozhodnutím o odmítnutí se tak povinný subjekt bránil poskytnutí zavádějících informací (zda je u Nejvyššího soudu vedeno předmětné řízení či nikoli), nikoliv informace odpírat z „paternalistických důvodů“, že by veřejnost informace nepochopila atd., jak do jisté míry prezentoval odvolací orgán. Podle povinného subjektu není žádoucí zahlcovat veřejný prostor neúplnými informacemi nevyhovujícího charakteru, o to více, pokud je původcem informace orgán moci soudní.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Lhůta pro podání stížnosti začíná běžet den po dni doručení. Stížnost se podává Nejvyššímu soudu, který ji k rozhodnutí předloží Úřadu pro ochranu osobních údajů, pokud stížnosti sám zcela nevyhoví.

Pro správné určení počátku výše uvedené lhůty Vás povinný subjekt zároveň žádá o zpětné potvrzení přijetí této odpovědi do e-mailu odesílatele.

S pozdravem

Mgr. Václav Vlček
vedoucí oddělení styku s veřejností
pověřený vyřizováním žádostí o informace